SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)
z dne 10. januarja 2005*

V zadevi T-209/04,

Kraljevina Španija, ki jo zastopa N. Díaz Abad, abogado del Estado, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata T. van Rijn in S. Pardo Quintillán, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

zaradi tožbe zaradi nedelovanja, katere predmet je ugotovitev, da je Komisija nezakonito opustila sprejetje stališča glede dovoljenj za ustanovitev skupnih podjetij, ki so jih španski organi predložili v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2792/1999 z dne 17. decembra 1999 o podrobnih pravilih in ureditvah v zvezi s strukturno pomočjo Skupnosti v ribiškem sektorju (UL L 337, str. 10), spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2369/2002 z dne 20. decembra 2002 (UL L 358, str. 49),

* Jezik postopka: španščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, J. Azizi, sodnik, in E. Cremona, sodnica,

sodni tajnik: H. Jung,

izreka naslednji

Sklep

Pravni okvir

Pravni okvir Skupnosti

1 Uredba Sveta (ES) št. 2792/1999 z dne 17. decembra 1999 o določitvi podrobnih pravil in sporazumov glede strukturne pomoči Skupnosti v ribiškem sektorju (UL L 337, str. 10) določa v skladu s členom 1 „okvir za vse strukturne ukrepe v ribiškem sektorju, ki se izvajajo na območju države članice". Člen 7 z naslovom „Prilagajanje ribolovnega napora" se nanaša na ukrepe, ki jih države članice lahko sprejmejo za prilagajanje ribolovnega napora, da bi dosegle cilje večletnih usmerjevalnih programov. Med te ukrepe spada trajno prenehanje ribolovnih aktivnosti plovil, kar se lahko doseže zlasti s trajnimi prenosom plovila v tretjo državo, tudi v okviru skupnega podjetja.

2 Člen 8 Uredbe Sveta (ES) št. 2792/1999 opredeljuje skupno podjetje kot „trgovsko podjetje z enim ali več partnerji, ki so državljani tretje države, kjer je plovilo registrirano".

3 Z Uredbo Sveta (ES) št. 2369/2002 z dne 20. decembra 2002 o spremembi Uredbe (ES) št. 2792/1999 (UL L 358, str. 49) je bil spremenjen člen 7(3) Uredbe št. 2792/1999, ki sedaj določa:

„Trajno prenehanje ribolovnih aktivnosti ribiških plovil se doseže z:

a) [...]

b) do 31. decembra 2004 s stalnim prenosom plovil v tretjo državo, vključno v okviru skupnega podjetja v smislu člena 8, po dogovoru s pristojnimi organi zadevne države, če so izpolnjena vsa naslednja merila:

i) med Evropsko skupnostjo in tretjo državo obstaja sporazum o ribištvu kot tudi ustrezna zagotovila, da se mednarodno pravo ne bo kršilo, predvsem glede ohranjanja in upravljanja morskih virov ali drugih ciljev skupne ribiške politike in glede delovnih pogojev ribičev.

Komisija dovoli odstopanja v posameznih primerih za trajne prenose v okviru skupnih podjetij v tretje države, kadar interesi Skupnosti ne upravičujejo sklepanja sporazumov o ribolovu in so izpolnjeni drugi pogoji za prenos;

ii) tretja država, kamor naj bi se plovilo preneslo, ni država kandidatka za pristop;

iii) prenos je posledica zmanjšanja ribolovnega napora, ki ga je prej lovilo preneseno plovilo; vendar se to merilo ne uporablja, kadar je preneseno plovilo izgubilo možnosti ribolova v skladu s sporazumom o ribištvu s Skupnostjo ali v skladu z drugim sporazumom;

(iv) če tretja država, v katero naj bi se preneslo plovilo, ni pogodbena država ali sodelujoča pogodbenica ustreznih regionalnih ribiških organizacij, in takšne organizacije te države niso opredelile kot državo, ki dovoljuje ribolov na način, ki ogroža uspešnost mednarodnih ohranitvenih ukrepov. Komisija redno objavlja seznam zadevnih držav v seriji C *Uradnega lista Evropskih Skupnosti*;

[...]"

Nacionalni pravni okvir

4 Po španskem pravu je dodeljevanje pomoči skupnim podjetjem urejeno v poglavju V Real Decreto (kraljevi dekret) št. 1048/2003 z dne 1. avgusta 2003 (BOE št. 184,

2. avgust 2003, str. 29958), njegov člen 60 določa, da „ministrstvo za kmetijstvo, ribištvo in prehrano preuči zadevo, sprejme odločbo in izvede plačilo v skladu s postopkom, ki je v ta namen določen v ustreznem javnem razpisu".

5 Orden (odlok) APA/2222/2003 z dne 1. avgusta 2003 (BOE št. 186, 5. avgust 2003, str. 30277) v členu 6(2) določa, da „se vloga za pomoč šteje za zavrnjeno, če po izteku roka treh mesecev od dneva njene vložitve ni bila izdana izrecna odločba".

Dejansko stanje

6 Španski organi so v skladu s členom 7(3)(b)(i) Uredbe št. 2792/99 službam Komisije poslali skupaj 35 vlog za izjeme, ki se nanašajo na različne projekte za ustanovitev skupnih podjetij. Tožeča stranka v tožbi omenja zlasti vloge za projekte, ki so jih predložili: Pevega, SA, vloga, ki so jo službe Komisije prejele 12. septembra 2003 (v zvezi s prenosom ladje *Pevegasa V*); Pesquerías Santa Uxía, SL, prejeta 4. decembra 2003 (v zvezi s prenosom ladje *Madre Rosa*); Balcagia, CB, prejeta 9. decembra 2003 (v zvezi s prenosom ladje *Balcagia*); Calvopesca, SA, prejeta 16. decembra 2003 (v zvezi s prenosom ladij *Montefrisa IX* in *Montecelo*), in tri vloge, ki jih je vložila Mariño Segundo, SL, prejete 22. decembra 2003 (v zvezi s prenosom ladij *Enterprace*, *Oitz* in *Ramos Primero*).

7 Španski organi so s telefaksom z dne 8. januarja 2004 Komisijo opomnili, da še vedno niso prejeli odgovora glede izjeme, ki se nanaša na projekt, ki ga je predložila Pevega, SA, in jo opozorili, da je „lastnik plovila [navedel], da bo, če plovilo ne bo izvoženo do 20. januarja tekočega leta, dovoljenje [...] dokončno izgubil".

8 Komisija je z dopisom z dne 13. januarja 2004 španskim organom odgovorila, da „ji ni treba spoštovati kakršnegakoli roka“ in dodala:

„Glede [zadevnih] projektov za ustanovitev skupnih podjetij mora Komisija, preden organ za upravljanje sprejme odločbo o dodelitvi pomoči iz finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva (IFUR), dovoliti posamično izjemo. Vendar to lastniku ladje ne preprečuje, da bi posledično izvozil zadevno plovilo in ustanovil skupno podjetje po tem, ko so pristojni organi države članice njegovo vlogo sprejeli.“

9 Službe tožene stranke so 30. januarja 2004 prejele dodatne informacije glede, med drugim, predhodnih ribolovnih aktivnosti ladij *Balcagia*, *Montefrisa IX*, *Montecelo*, *Enterprace* in *Ramos Primero*.

10 Tožeča stranka je z dopisom z dne 17. februarja 2004 toženo stranko na podlagi člena 232 ES uradno pozvala, naj „sprejme odločitve glede predlaganih upravnih dovoljenj“ v zvezi z že navedenimi sedmimi projekti skupnih podjetij, ki so jih vložile ločeno Pevega, SA, Pesquerías Santa Uxía, SL, Balcagia, CB, Calvopesca, SA in Mariño Segundo, SL.

11 Z odločbami z dne 26. marca 2004 so bile odobrene izjeme, ki so jih predlagali: Pevega, SA, glede prenosa ladje *Pevegasa V*; Pesquerías Santa Uxía, SL, glede prenosa ladje *Madre Rosa*, in Mariño Segundo, SL, glede prenosa ladje *Oitz*.

12 1. aprila 2004 je Stalno predstavništvo Kraljevine Španije pri Evropski uniji prejelo dopis Komisije, s katerim je ta potrdila prejem pisnega opomina Kraljevine Španije in v katerem pravi, da se zaveda težav, s katerimi se soočajo španski organi pri

izvajanju ukrepa „skupna podjetja“ in ugotavlja določena razhajanja v zvezi z razlago določb člena 7(3) Uredbe št. 2792/1999. Komisija na koncu dopisa navaja, da bo v vsakem primeru z naklonjenostjo preučila vlogo za izjemo, ki so jo predložili španski organi 12. septembra 2003, in sprejela odločitev v rokih, navedenih v pisnem opominu.

13 17. junija 2004 so službe Komisije izdale pozitivno oceno glede izjeme, ki jo je predlagala Mariño Segundo, SL, glede prenosa ladje *Ramos Primero*, in negativno oceno glede izjem, ki so jih predlagale: Mariño Segundo, SL, za ladjo *Enterprace*, Calvopesca, SA, za ladji *Montefrisa IX* in *Montecelo* ter Balcagia, CB, za ladjo *Balcagia*.

14 Ocena na podlagi preučitve spisa v zvezi z ladjo *Ramos Primero* je bila predmet zahtevanega posvetovanja s pristojnimi službami Komisije. Nato je bila ocena predložena Komisiji, ki je špansko vlado z dopisom z dne 13. julija 2004 obvestila, da je z odločbo z dne 12. julija 2004 dovolila predlagano izjemo.

15 Glede preostalih treh vlog, in sicer v zvezi s prenosom ladij *Balcagia*, *Montefrisa IX*, *Montecelo* in *Enterprace*, so španski organi 30. junija 2004 službe Komisije obvestili, da jim bodo sporočili dodatne informacije, ki po njihovem mnenju dokazujejo, da je bilo merilo zmanjšanja ribolovnega napora dejansko izpolnjeno. To namero je špansko ministrstvo za kmetijstvo, ribištvo in prehrano potrdilo s telefaksom z dne 7. julija 2004. V tem telefaksu je bilo navedeno, da „na podlagi elementov, ki so navedeni v tem dopisu, španski organi predlagajo, naj se glede treh projektov skupnih podjetij, navedenih v dopisu, ne sprejme nobena odločitev, dokler Komisija ne bo preučila dodatnih podatkov, ki ji bodo posredovani“.

16 Del dodatnih informacij, ki so jih obljubili španski organi, zlasti glede ladij *Montefrisa IX* in *Montecelo*, je bil posredovan Komisiji s telefaksom z dne 9. julija 2004.

17 Končno so španski organi z dopisom z dne 26. aprila 2004 posredovali dodatno vlogo za izjemo, ki jo je predložila Gude González Hermanos, SC, glede prenosa ladje *Cosmos*. Službe Komisije so odgovorile z dopisom z dne 15. junija 2004 in španske organe opozorile, da manjkajo določeni podatki, ki so bistveni za preučitev vloge, in naj jim jih torej posredujejo.

Postopek in predlogi strank

18 Tožeča stranka je z vlogo, vloženo pri sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 10. junija 2004, vložila to tožbo. Z ločeno vlogo, vloženo istega dne, je tožeča stranka predlagala, naj Sodišče prve stopnje o tožbi odloča po hitrem postopku v skladu s členom 76a Poslovnika Sodišča prve stopnje.

19 Tožena stranka je z dopisom z dne 28. junija 2004 obvestila Sodišče prve stopnje, da ne nasprotuje temu, da se tožba obravnava po hitrem postopku.

20 Sodišče prve stopnje (tretji senat) je s sklepom z dne 12. julija 2004 ugodilo predlogu za obravnavanje po hitrem postopku na podlagi člena 76a Poslovnika.

21 V okviru ukrepov procesnega vodstva je Sodišče prve stopnje stranke pozvalo, naj odgovorijo na njegova pisna vprašanja. Stranke so na ta poziv odgovorile v zahtevanih rokih.

22 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— ugotovi nedelovanje tožene stranke, ki s tem, da v razumnem roku ni sprejela predlaganih odločitev o dovoljenjih, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(3) Uredbe št. 2792/1999, spremenjene z Uredbo št. 2369/02;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

23 Tožena stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— ugotovi, da je tožba nedopustna, v delu, ki se nanaša na vloge za izjeme v zvezi z ladjami *Pevegasa V*, *Madre Rosa*, *Oitz* in *Cosmos*;

— ugotovi, da se postopek ustavi glede dela tožbe, ki se nanaša na vlogo za izjemo v zvezi z ladjo *Ramos Primero*;

— ugotovi, da tožba ni utemeljena, v delu, v katerem se nanaša na vloge v zvezi z ladjami *Balcagia*, *Montefrisa IX*, *Montecelo* in *Enterprace*;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

Trditve strank

24 Tožeča stranka navaja, da je pomoč za ustanovitev skupnega podjetja na podlagi Uredbe št. 2792/1999 mogoče pridobiti le do 31. decembra 2004. Komisija naj bi to tudi sama priznala v odgovoru na poslansko vprašanje s tem, da je v zvezi z Uredbo št. 2369/2002 navedla, da „Komisija ne more [...] navesti, kakšen bo razvoj meril za upravičenost po 31. decembru 2004, ki je končni datum, določen v uredbi". Dodaja, da mora pri prenosu plovil v tretje države, ki nimajo sklenjenega sporazuma o ribištvu z Evropsko skupnostjo, Komisija dovoliti izjemo.

25 Tožeča stranka meni, da je navedena izjema po pravni naravi predhodno upravno dovoljenje. Dejstvo, da upravni postopek za njegovo izdajo ni predpisan, pa Komisiji ne dovoljuje, da prekomerno odlaga sprejetje odločitve v zadevah, ki so ji bile predložene. Tožena stranka naj bi v vsakem primeru imela zakonito dolžnost sprejetja odločitve. Navaja, da je Sodišče prve stopnje v zvezi z neko drugo vrsto upravnega postopka, in sicer postopka s prijavo zaradi kršitve pravil konkurence, v katerem prav tako ne obstaja vnaprej določen rok za sprejetje odločitve, navedlo, da mora Komisija v razumnem roku bodisi začeti postopek proti osebi, zoper katero je bila prijava vložena, bodisi sprejeti dokončno odločbo, s katero prijavo zavrne (sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. septembra 1999 v zadevi UPS Europe proti Komisiji, T-127/98, Recueil, str. II-2633). Po mnenju tožeče stranke mora tožena stranka v obravnavani zadevi prav tako sprejeti odločitev v razumnem roku, roku, ki je očitno že potekel, saj je rok, ki ga nacionalno pravo daje pristojnim španskim organom za sprejetje odločitve, že potekel.

26 Tožeča stranka opozarja, da je v dopisu z dne 13. januarja 2004 tožena stranka predlagala, naj lastnik ladje izvozi zadevno plovilo, ne da bi pridobil predhodno dovoljenje za izjemo. S stališča tožeče stranke navedena rešitev krši Prilogo III, točka 1.1(b)(ii), Uredbe št. 2792/99, ki zahteva, da mora biti plovilo v delujočem stanju ob sprejetju odločitve o odobritvi premije, kar pa ne bi bilo tako, če bi bilo na dan odločitve o odobritvi pomoči plovilo že izvoženo.

27 Tožeča stranka meni, da je položaj, ki ga je povzročila Komisija s tem, da ni sprejela odločitve v razumnem roku, izredno resna. Po eni strani bi se pomoči, o katerih morajo španski organi odločiti, lahko dodelile samo do 31. decembra 2004. Šlo naj bi za končni datum, do katerega morajo nacionalni organi zadevnim osebam vročiti odločbe o dodelitvi pomoči. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da je od trenutka, ko španski organi prejmejo sporočilo Komisije o dovoljeni pomoči, v povprečju potreben en mesec za sprejetje odločbe, saj mora glede tega ukrepa, ki pomeni tudi zavezo za izplačilo, Intervención Delegada del Estado opraviti potreben nadzor in računovodski zapis teh sredstev. Poleg tega se lahko tudi zgodi, da med potekom teh formalnosti potrdilom in dokumentom, ki jih mora zadevna oseba v skladu z nacionalnimi predpisi predložiti, poteče veljavnost. V takem primeru mora upravni organ zadevno osebo pozvati, naj te dokumente ponovno predloži, pri čemer nastanejo stroški, zamude in nevšečnosti, ki iz tega izhajajo.

28 Po drugi strani bi prekoračitev rokov, ki jih španskim organom za sprejetje odločitve določa nacionalno pravo, lahko povzročilo odgovornost države do prosilcev za pomoč.

29 Tožena stranka navaja, prvič, da so bile odločitve, s katerimi so bile izjeme odobrene, sprejete 26. marca 2004, in sicer glede treh projektov skupnih podjetij, na katere se nanaša pisni opomin in v zvezi s prenosom ladij *Pevegasa V*, *Madre Rosa* in *Oitz*. Čeprav tožeča stranka v tožbi omenja sprejetje teh treh odločitev, po mnenju tožene stranke ni mogoče jasno ugotoviti, ali se tožba zaradi nedelovanja nanaša tudi na te

odločitve ali ne, saj je predmet tožbe izrazito nedoločen. Tožena stranka sklepa, da je v vsakem primeru tožbo treba razglasiti za nedopustno v delu, ki se nanaša na tri navedene vloge za izjeme, saj očitano nedelovanje glede teh treh vlog za izjeme ni bilo več podano, še preden je bila ta tožba vložena.

30 Tožena stranka navaja, drugič, da je bila odločitev o prenosu ladje *Ramos Primero* sprejeta 12. julija 2004. Zato predlaga, naj se postopek s tožbo zaradi nedelovanja, ki jo je vložila Kraljevina Španija, v delu, ki se nanaša na to vlogo za izjemo, ustavi.

31 Tretjič, tožena stranka navaja, da so njene službe v zvezi s projekti glede ladij *Balcagia*, *Montefrisa IX*, *Montecelo* in *Enterprace* 17. junija 2004 sprejele odločitev o tem, kako z njimi postopati v nadaljevanju, in ji predložile odločitev v sprejetje. Vendar naj bi sami španski organi toženi stranki 7. julija 2004 predlagali, naj glede teh vlog ne sprejme odločitve, dokler njene službe ne preučijo dodatnih podatkov, ki so ji jih ti organi delno sporočili 9. julija 2004, oziroma za katere se zavezali, da ji jih bodo predložili. Po mnenju tožene stranke je tožeča stranka sama odgovorna za zamudo pri sprejetju zadevnih odločitev, njena tožba glede treh vlog za izjeme pa je popolnoma neutemeljena.

32 Četrtič, glede vloge za izjemo, ki se nanaša na ladjo *Cosmos*, tožena stranka navaja, da v tem primeru španski organi nanjo niso naslovili uradnega pisnega opomina, v katerem bi jo pozvali k sprejetju odločitve. Dejansko naj bi uradni pisni opomin iz februarja 2004 predhodil predložitvi zadevne vloge za izjemo in se torej tožeča stranka v njem nanjo ni mogla sklicevati. V navedenih pogojih tožena stranka meni, da je treba tožbo v delu, v katerem se nanaša na vlogo za izjemo glede prenosa ladje *Cosmos*, razglasiti za nedopustno, saj predhodni formalni pogoji za njeno vložitev niso bili spoštovani.

Presoja Sodišča prve stopnje

33 Na podlagi člena 111 Poslovnika Sodišča prve stopnje lahko Sodišče prve stopnje, če očitno ni pristojno za odločanje o tožbi ali če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, ne da bi nadaljevalo postopek, odloči z obrazloženim sklepom.

34 V skladu s členom 113 Poslovnika Sodišča prve stopnje lahko Sodišče prve stopnje vedno po uradni dolžnosti preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke, na katere pazi po uradni dolžnosti, ali po opredelitvi strank ugotovi, da je tožba postala brezpredmetna, in postopek ustavi.

35 V obravnavani zadevi Sodišče prve stopnje meni, da je na podlagi listin v spisu zadeva dovolj razjasnjena, da lahko sprejme odločitev, ter postopka ni treba nadaljevati.

36 Najprej je treba opredeliti predmet spora. Dejansko je po eni strani predmet tožbe zelo nedoločen, saj se v njej sklicuje le na „dovoljenja, katerih izdajo so predlagali španski organi". Po drugi strani tožba navaja osem vlog za dovoljenje, od katerih naj bi jih bilo sedem navedenih v pisnem opominu.

37 Na vprašanje, ki ga je s tem v zvezi postavilo Sodišče prve stopnje, je tožeča stranka 9. novembra 2004 navedla, da se predlagane izjeme, na katere se nanašata poziv k delovanju in tožba in glede katerih tožena stranka še vedno ni sprejela odločitve, nanašajo na ladje *Balcagia, Montefrisa IX, Montecelo* in *Enterprace.* S tem v zvezi je navedla, da je bil predmet spora zožan. Poleg tega je tožeča stranka navedla, da je navajanje vloge za izjemo, ki se nanaša na ladjo *Cosmos,* v tožbi imelo za edini cilj

opozoriti Sodišče prve stopnje na dejstvo, da „problem ostaja še naprej in da si pridržuje pravico do sprožitve novega postopka in vložitve novega poziva k delovanju, ki bi združeval večje število ladij". Iz tega izhaja, da je tožeča stranka umaknila predloge za izjeme, ki se nanašajo na ladje *Pevegasa V*, *Madre Rosa*, *Oitz* in *Ramos Primero*, in, po drugi strani, da vloga za izjemo, ki se nanaša na ladjo *Cosmos*, ni predmet tožbe.

38 Poudariti je treba, da so nato 5. novembra 2004 španski organi poslali telefaks toženi stranki, v katerem so jo obvestili, da je družba Calvopesca umaknila vlogo za izjemo, ki se nanaša na prenos ladij *Montefrisa IX* in *Montecelo*. Tožeča stranka je na vprašanje v tej zvezi, ki ga je postavilo Sodišče prve stopnje, navedla, da ta tožba ni brezpredmetna, saj tožena stranka še vedno ni sprejela odločitve glede vlog, ki se nanašajo na ladji *Balcagia* in *Enterprace*.

39 Iz navedenega izhaja, da je predmet tožbe le še ugotovitev nedelovanja Komisije v zvezi z vlogami za izjeme, ki se nanašajo na ladji *Balcagia* in *Enterprace*.

40 S tem v zvezi je treba spomniti, prvič, da so službe tožene stranke do 17. junija 2004 sprejele negativno oceno glede nadaljnjega obravnavanja teh dveh vlog.

41 Drugič, treba je poudariti, da so španski organi 30. junija 2004 službe tožene stranke obvestili, da jim bodo sporočili dodatne podatke, da bi dokazali, da je merilo zmanjšanja ribolovnega napora dejansko bilo izpolnjeno. Ta namera je bila potrjena tudi s telefaksom z dne 7. julija 2004, v katerem je bilo navedeno, da „na podlagi

elementov, ki so navedeni v tem dopisu, španski organi predlagajo, naj se glede [dveh] projektov skupnih podjetij, navedenih v dopisu, ne sprejme nobena odločitev, dokler Komisija ne bo preučila dodatnih podatkov, ki ji bodo posredovani".

42 Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je tožeča stranka sama predlagala Komisiji, naj ne sprejme odločitev glede teh dveh vlog, dokler službe tožene stranke ne preučijo nekaterih dodatnih podatkov.

43 Vendar je dejstvo, da je tožeča stranka po pozivu k delovanju predložila nove elemente, ki bi lahko vplivali na presojo tožene stranke, izničilo obveznost delovanja, ker slednja zaradi predložitve teh novih elementov razumljivo ni mogla odločiti o vlogah za izjeme (glej v tem smislu po analogiji sklep Sodišča prve stopnje z dne 6. julija 1998 v zadevi Goldstein proti Komisiji, T-286/97, Recueil, str. II-2629, točki 28 in 29).

44 Iz tega izhaja, da je treba tožbo za ugotovitev nedelovanja tožene stranke zavrniti, ker je očitno brez pravne podlage.

45 Dodatno je treba še ugotoviti, da tožeča stranka na toženo stranko ni naslovila nadaljnjega pisnega opomina glede zadev, na katere se tožba nanaša. S tem v zvezi je treba navesti, da bi tožeča stranka po predlogu, naslovljenem na toženo stranko, naj ne sprejme odločitve za projekte zadevnih skupnih podjetij, morala pred vložitvijo tožbe zaradi nedelovanja najprej ponovno začeti formalni postopek z opominom.

46 Iz navedenega izhaja, da je tožbo treba zavrniti.

Stroški

47 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožene stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

sklenilo:

1. **Tožba se v delu, ki se nanaša na vlogi za ladji *Balcagia* in *Enterprace*, zavrne.**

2. **V preostalem se postopek ustavi.**

3. **Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

V Luxembourgu, 10. januarja 2005.

Sodni tajnik — Predsednik

H. Jung — M. Jaeger